

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 37 • Perjantaina 17. syyskuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

**Tuttuja
vieraita**

Karjalaisjuuriset sisarukset:

Olemme ylpeitä juuristamme!

Olen **Sonja Rantanen**, 22 vuotta. Olen juuri muuttanut Salosta Helsinkiin kimppa-kämppään kaverini kanssa. Saloon jäi perhe, johon kuuluu äiti, Maire ja pikkusisko Aino.

Olen ollut kesätoissa rip-pikoululeireillä ja olen ollut Hesperian sairaalassa töissä kesän. Lisäksi olen joskus tuurannut äitiä kotipalvelussa. Ai niin, ja naapurikunnan vanhainkodissakin olen pari keikkaa tehnyt. Syksyllä aloitan opiskelut Helsingin diakonia-opistossa.

Harrastuksiini on pienestä asti kuulunut seurakunta. Olen käynyt tyttökerhossa ja myöhemmin pari vuotta myös itse vetänyt kerhoa. Olen myös käynyt isokoulutuksen ja ollut rippileirilä isosena. Sitten kävin nuorison ihmissuhde-kurs-sin.

15-vuotiaasta asti olen laulanut Salon viihdelaulajissa. Sen jouduin valitettavasti nyt lopettamaan. Soit-toharrastuksia on ollut viulu, sello ja piano. Pianonsoiton hallitsen edelleen. Kitaransoittoaakin olen yrittänyt opetella, vähän huonommalla menestyksellä....

Minulle ovat tärkeitä koti ja perhe, seuraavaksi tuleekin sitten ystävät ja sukulaiset. Myös harrastukset ja koulutus ovat minulle tärkeitä asioita ja tietenkin terveys.

Lähin tulevaisuuden suunnitelma on valmistua diakonissaksi jouluna 2006. Sen jälkeen sitten töihin sairaalaan tai seurakuntaan.

Olen **Aino Rantanen**, 20 vuotta. Asun ”paluumuuttajana” äidin luona Salossa. Perheeseen kuuluu äiti Maire ja isosisko Sonja sekä viikonloppuisin äidin miesystävä Ari.

Olen ollut kesätoissa parissa kahvilassa ja yhdessä

kampaamossa. Nyt työskentelen toisessa parturikampaamossa. Olen siis ammatiltani parturi-kampaaja ja uunituore meikkaaja. Syksyllä aloitan maskeeraaja-stylisti-opinnot.

Täällä haavaa en juurikaan ehdi harrastaa töiden takia, mitä nyt pianonpimputtelua ja ”suonsoittoa” kotona, autossa, karaokesa... Olen laulanut Salon viihdelaulajissa aina kun opiskelut ovat siihen antaneet mahdollisuuden. Pianotunneilla kävin n. 6 vuotta ja laulutunneilla n. 5. Teatteriakin harrastin, jopa hiukan menestyksekkäästi koko yläasteen ajan.

Seurakunnan toiminnassa olen myös ollut mukana, käynyt tyttökerhossa ja myöhemmin vetänyt kerhoa. Kerhoharjoituskoulutuksenkin olen suorittanut.

Minulle tärkeää on perhe ja yleinen hyvä mieli joka taas johtuu kourallisesta hyviä ystäviä ja kohtalaisesta menestyksestä opinnoissa ja työelämässä.

Lähin tulevaisuuden suunnitelmani on valmistua keväällä maskeeraaja.- stylistiksi ja sen jälkeen yrittää jotenkin sulauttaa ammatit yhteen, eli miten harjoittaa niitä tasapuolisesti.

Mitä karjalaisuus teille merkitsee?

Karjalaisuus merkitsee meille tietämystä siitä mistä juuremme ovat. Voimme ylpeänä kertoa, että isovanhempamme ja tätimme ovat sieltä kauniista Karjalasta. Mummomme ja vaarimme on ollut Helmi ja Emil Hirvonen Kurkijoen Huutomäeltä.

Mitä karjalaisperinteitä edelleen ylläpidätte?

-No piiraita tulee tehtyä ainakin jouluisin ja kaikkiin suurempiin juhliin. Karjalan murrekin taittuu jotenkin kun sitä hiukan aikaa ensin kuuntelee. Ja jos karjalaisperinteisiin lasketaan herkästi itkeminen ja paljon

nauraminen, niin perinteet ovat hallussa!

Oletko käynyt kotiseutumatkoilla?

-Olemme käyneet Kurkijoella, Sonja 3 kertaa ja Aino 2 kertaa. On ollut mielenkiintoista nähdä niitä paikkoja, vaikka aika rän-sistynyttä siellä onkin. Ja vaarin rappuset on aina ol-lut odotetuin osa matkaa.

Kerro jokin muistosi Karjalasta

Muistomme Karjalasta ovat ehkä hiukan uudempiä kuin siellä syntyneillä, mutta hienoimpia muistoja ovat ne kun Hirvosen mökin ja navetan ”raunioilla” lauletaan Karjalan kunnailla. Emme tosin ole vielä kertaakaan tainneet päästä loppu laulussa kun itku on yllättänyt kesken laulun....

Onnellinen lapsuusmuisto

Meistä on ollut mukavaa, kun on ollut iso piha missä on saatu kavereiden kanssa juosta ja leikkiä. Isä ja äiti sanoivat, ettei nurmikolla ole väliä jos tallaantuu, koska tulee myös aika jolloin lapset eivät siinä enää leiki.

Miten koette oman karjalaisuutenne?

-Koemme itsemme osaksi karjalaisia. Ehkä varsinais - suomalaisuus on vaikuttanut kuitenkin enemmän elämäämme kun olemme siellä koko ikäme asuneet.

Mutta tottakai olemme ylpeitä juuristamme Karjalassa.

Miksi siirrämme perinteitä?

Karjalaisen ruokakult-

**Sisäsivuilla
TÄNÄÄN**

Runoja, sivulla	3
Käyvää lapsentekkuu, sivulla	4
Sylvi Manninen muistelee, sivulla ..	5
Tervetuloa seminaariin, sivulla	6
Terveeksi, sivulla	7
Jospa uusi auto, sivulla	8

Terveisiä lähettämme äidille ja sukulaisille.

Haastamme enomme Aulis Hirvosen Mäntsälästä.

Sumuntaina syyskuun 19.päivänä tulee kuhneeksi 60 vuotta siitä, kun viimeiset asukkaat joutuivat jättämään Kurkijoen lopullisesti.

Tämän evakkoonlähdön muistoksi Vampulan Karjalaiset järjestävät Kirkkopyhän. Vampulan kirkossa klo 10 jumalanpalveluksessa saarnaa kirkkoherra Keijo Plit, kanttorina Toivo Salo ja esirukoukset lukee ”kylänvanhin” Juho Supponen. Käymme laskemassa kukkasen Karjalaan jääneiden muistomerkille, minkä jälkeen on seurakuntalaolla kirkkokahvit. Siellä puhuu Keijo Plit ja Toivo Arola muistelee evakkoonlähtöä silloin n. 10-vuotiaan pojan näkökulmasta.

Tervetuloa joukolla mukaan

17.9.2004

Persoonille tilansa

Nyt käydään kovasti keskustelua sotiemme armeijan pääesikunnan henkilöistä. Kokonaisia sivuja julkaistaan lehdissä siitä kuka millainenkin oli, kuka kränkkä, kuka vahva, kuka pikku-mainen, kuka suuri – aina jonkun toisen ihmisen arvio toisesta, siis hyvin subjektiivinen näkemys.

On turha kuvitella, että ihmiset, jotka etenevät urallaan – olipa se sitten sotilasura, tai jotain muuta, olisivat hyvin yksioikoisia, hyvin persoonattomia. Kyllä menestyminen ja eteneminen edellyttää ihmiseltä jotain, eikä pelkästään kapeasti arvostellen positiivisia ominaisuuksia.

Jos ihminen ei esimerkiksi ole lainkaan kunnianhimoinen, hän ei varmasti etene. Jos ihminen pyrkii eteenpäin, hänet leimataan pyrkiväksi, vaikka ilman tuota ominaisuutta tuskin yksikään poliitikko olisi paikallaan nyt.

Päästäkseen johtajaksi ihminen tarvitsee voimakkuutta. Sellaista johtajaa suomalainen aina-

kin arvostaa. Heikko johtaja on meillä huono johtaja. Voimakkuus ei kuitenkaan tarkoita yksinvaltiutta, ei pompottamista, ei toisten alistamista. Voimakas ihminen osaa myöntää myös omat heikkoutensa ja antaa arvon toisten osalliselle.

Mutta aika turhanaikaiselta tuntuu vanhojen kaiveleminen, jo monen poisnukkuneen persoonan arvostelu – miltä se tuntuukaan heidän omaisistaan. He kaikki tekivät paljon sellaista mikä oli pakko, ei ollut valinnan varaa – eikä voisi siis antaa heidän olla, sellaisena kuin he sitten olivatkin. Iltapäivälehdistön räävinnän paikka tämä keskustelu ei ainakaan ole, eikä asiallista tiedotusta se, että sodanaikaista pääesikuntaa verrataan Kauniit ja rohkeat – tv-sarjaan.

Maire Soiluva
Päätoimittaja

Hartaus sunnuntaiksi 19.9.
16. sunnuntai helluntaista

Kantakaa
toistenne
taakkoja!

Olen viime kuukausina lueskellut ahkerasti viime sotiemme historiaa. Kesän 1944 ratkaisuvaiheisiin perehtyminen on tunnut tärkeältä.

Mitä lukemani kirjat minulle opettivat?

Opin Valkeasaaren. Juuri siellä tapahtui Puna-armeijan läpimurto kymmenes kesäkuuta -44. Opin myös, mitä "läpimurto" varsinaisesti tarkoittaa, mitä se merkitsee niiden kokemusmaailmassa, jotka ovat murtokohdassa.

Valkeasaari on Viipurista Leningradiin johtavan tien varrella hieman Rajajoelta itään. Sinne hyökkääjä oli keskittänyt valtavan materiaalsen ja miehistöylioiman. Kesäkuun yhdeksäntenä aamulla kello 5 alkoi parituntinen tykistökeskitys, siihenastisen sotahistorian suurin lajissaan. Kilometrin matkalla oli tykkejä neljän metrin välein.

Seuraavana päivänä kello kuusi alkoi sama parituntinen uudelleen. Ja sitten tulivat tankit ja niitä seuraava jalkaväki. Kolmasosa puolustajista oli kadonnut riveistä. Illalla hyökkääjä oli jo 20 kilometriä lähempänä heidän kotejaan.

Opin myös Viipurin. Se menetettiin kymmenen päivää myöhemmin, miltei muutamassa tunnissa. Loputtomasti erehdyksiä, väärin ymmärryksiä, puutteellista varustautumista. Byrokratian vuoksi joukoille ei saatu ammuksia Pienistä sattumuksesta kasvoi suuri virta, pakokauhuisten kymi. Niin tai näin, tutkijoiden mukaan Viipuri olisi menetetty materiaali- ja miesylioiman vuoksi joka tapauksessa. Ehkäpä näin säästy montahimishenkeä.

Opin Tali-Ihantalan, vuoden -44 heinäkuun alun. Vajaa puolen pitäjän kokoisella alueella oli 150 000 hyökkääjää, puolustajia siitä kolmasosa. Päivä toisensa jälkeen joskus Valkeasaarenkin veroista tykistövalmistelua, pommitusta, tankkeja, hyökkäyksiä, perääntymistä, vastahyökkäyksiä, kaatuneita, kaatuneita, haavoittuneita, kadonneita, raajarikkoja...

Mutta puolustajat pitivät asemansa. Jos niin ei olisi käynyt, tie Lappeenrantaan ja Helsinkiin olisi ollut avoin.

Tali-Ihantalan puolustus piti. Kiitos lankeaa tykistölle. Kiitos lankeaa Saksanapuna saaduille uusille panssarinyrkeille ja kauhuille, ja ennen kaikkea niitä käyttäville lähitaistelijoille. Kiitos lankeaa kaikille niille, jotka pelostaan huolimatta eivät jättäneet asemaansa.

"Kantakaa toistenne taakkoja, niin te täytätte Kristuksen lain", kehottaa apostoli Paavali.

Vaikka olen sivarina ja kuusikymmentä luvun lapsena oppinut suhtautumaan varovaisesti sodan sankaruuteen, en voi olla ajattelematta, että viime sodassamme tuhannet ja tuhannet vaistonvaraisesti noudattivat tuota ohjetta: "Kantakaa toistenne taakkoja."

Sota on muutakin kuin sankaruutta, ihmetekoja, rohkeutta, miehekkyyttä... Sota paljastaa ihmisestä myös hänen alhaisuutensa, alleiviivaa hänen heikkouksiaan.

Mutta velvollisuudentunto, itsensä alttiiksi paneminen, henkilökohtaisista eduista luopuminen on sodan kurimuksessa myös ihmisen suuruutta. Toisten taakkojen kantamisessa on aina jotain pyhää, raadollisuudenkin keskellä.

Kenen taakkaa minä voisin tänään helpottaa, kenen hyväksi tinkiä omastani?

Tunnen syvää kiitollisuutta, kaikkia niitä ja teitä kohtaan, jotka eri tavoin kannoite sotiemme raskaan taakan!

Esa-Matti Peura

Muistettavaa

– **Hiitolan ja Kurkijoen sukututkimuspiiri** kokoontuu torstaina 23. 8.2004 kello 18.00 Helsingissä Karjalatalolla Wärtsilä salissa. Asiaina on talven kuukausittaisten kokousten valmistelu kehittämällä vaikka kyläkohtaista käsittelyä. Käydään läpi kesän sukututkimuskuuluiset. Piiriläisiä tulee kokouspaikkaan jo kello 15.00 keskustelemaan yksilökeskeisemmin sukututkimisesta ja siihen liittyvistä kysymyksistä. Mukaan kutsutaan piiriläiset, uusia tutkijoita ja tietyistä sukututkimuksesta kiinnostuneita. Lisätietoja tarvittaessa Veikko Revolta puh 03 7622 147 tai 05 05 60 60 49 sähköposti veikko.repo@pp.phnet.fi

– **Rummunsuon Marttakerho** kokoontuu Sinikka Sikiöllä torstaina, 23.9 klo 18.

– **Kalakurjet Kurkijoen matkan lähtöaikataulu:** Virttaa klo 4.30, Alastaro klo 4.40, Hirvikoski klo 4.50, Loimaan asema klo 5.00, Kiasma Helsinki klo 7.00.

Yleisöltä

Loimaan Kartanonmäen vanhainkodissa täyttää 22.9. 2004
100 vuotta
Erika Häkli
(ent. Puputti, os.Heinonen)
Kurkijoen Lapinlahdelta.
Ei vastaanottoa.

Sukulaiset onnittelevat
90 vuotta täyttävää
Alina Taskista
22.9. Honkajoella.

NIMIPÄIVÄT

17.9 pe Aila, Aili
18.9 la Tytti, Tyyne
19.9 su Reija
20.9 ma Varpu, Vaula
21.9 ti Mervi
22.9 ke Mauri
23.9 to Mielikki

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Maailmassa on kasveja syöviä nisäkkäitä 148 eri lajia. Montako niistä ihminen on kesyttänyt?
2. Missä on maailman pisin kallioon porattu maantietunneli?
3. Mikä EU-maa on kaikista huonoimmin tunnettu?
4. Ketkä keksivät aikoinaan termin suomettuminen?
5. Millä paikkakunnalla järjestettiin vuonna 2002 vanhalestadiolaisten suvi-seurat?
6. Kuka Suomen presidentistä on saanut Namibian kunniakansalaisuuden?
7. 'Minä vuonna pelattiin jalkapalloin ensimmäinen MM-turnaus?
8. Millä paikkakunnalla järjestetään Kihlaus.niminen kansanmusiikkitapahtuma?
9. Mikä on Suomen suurin ammattiliitto?
10. Kuinka monta vuotta kestää elefantin poikasen varttuminen täysikasvuiseksi?

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylioimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu 60 centtiä/mm

Muut sivut 45 centtiä/mm

Säännöillisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä. Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Painosmäärä 2000 kpl.

TI LAUSHINNAT:
vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Hinta 23,- eur

Unto
Miikkulaisen
kokoama
Näin ikkeä
– murre-sana-
kirja sisältää yli
4000 muresanaa.

Eino Vepsä on lisäksi koonnut Kurkijoelta, Hiitolasta, Lumivaarasta ja Jaakkimasta sekä naapurista Parikkalasta yli 300 sananpartta, joista hän on osan myös kuvittanut. Mainio lahjakirja, tärkeä hakuteos!

Tilaukset:
Kurkijokelaisen toimitus, Vesikoskenkatu 13 As 21
32200 LOIMAA, puh. (02) 762 2551, 050-521 3336

50 VUOTTA SITTEN...

N:o 37. Lauantaina syyskuun 18.p:nä 1954

N:o 37. — 1954. — 3.

OSTAMME

RUISTA, VEHNÄÄ, KAURAA, OHRAA, HERNEITÄ, TEOLLISUUS-
PERUNAA ym. MAATAL.TUOTTEITA

VILJANKUIVAAJAMME JA LAJITTELIJAMME suorittavat viljan-
käsitteilyä myös viljelijöiden lukuun. Käsi- ajasta pyydämme sopimaan
poh. viljavaraustamme kanssa.

Kääntykää luotemyymälässämme lähimmäs myymälämme puoleen!

ALASTARON OSUUSKAUPPA r.l.

Suomme juuri lähetyksen ulkomaista kuorma-auton
NESTENOSTUREITA (tunkit)
nostokyky 5/6 ja 10 tonnia.
SÄHKÖLAITTEIDEN OSIA meillä on hyvä valikoima esimerkiksi:
autolaitin:
AKKUJA lataus- ja käynnistimien **ANKKUREITA**
SYTYTYSPUOLIA ja **KARKIA**
KONDENSAATTOREITA y.m. y.m.
Tilaukset toimitamme nopeasti, soitatte vain puhelimitse Loimaa
34 tai 167.

LOIMAAN AUTOKORJAAMO OY. Puh. 34.

LIESIÄ
LÄMMITYSUUNEJA
SAUNANKIUKAITA
MUURIPATOJA
MUURAUSTARPEITA

OSKARI HEIKKILÄ OY.

Edullisesti kalustakaa kotinne
Uuteen vuodesohvia, sohvakalusteja, tuoleja, kaappeja, lipastoja, maitoja,
montaa eri laatuja, pöytiä, Uute- ja Hietekä-sänkyjä. Muutattakaa oori-
teemme.

S. LEPPÄÄHÖN HUONEKALU-LEIKE, Loimaa Pekari. 2., puh. 172.
J. K. Hirun.† Hakevalta kotimainen raskasliianli 200— metri.

Urkuvelho Loimaalla

Kalevi Kiviniemi konsertoi Loimaan kaupunkiseurakunnan kirkossa

Urkujen velhoksi tai taikuriksi nimitetty Kalevi Kiviniemi on aktiivisimmin maailmalla esiintyviä suomalaisia instrumentalistejä. Hänen kansainvälinen uransa lähti käyntiin 1990-luvun alussa Japanissa ja Lontoossa pidetyistä konserteista.

Kiviniemi tekee jäntevällä otteellaan kappaleista värikkäitä ja jännittäviä. Hän on urkuri jolta löytyy takataskusta aina jotain uutta ja mielenkiintoista. Hän on valloittanut yleisön erikoisilla sovituksillaan ja virtuoosisella soitollaan. Ohjelmaan kuuluu aina improvisointi, milloin

mistäkin teemasta, niin myös tällä kerralla.

Mukana ovat huilutaiteilija Pinja Järvinen ja laulaja Jukka Pietilä. Järvinen on opiskellut huilunsoittoa Lahden konservatoriossa ja Sibelius-akatemiassa. Hän on tehnyt yhteistyötä Kiviniemen kanssa vuodesta 2003. Jukka Pietilä opiskeli kirkkomusiikkia ja yksinlaulua Sibelius-akatemiassa ja valmistui musiikin maisteriksi 1987. Hän toimii Turun tuomiokirkkoseurakunnan kanttorina.

Kalevi Kiviniemi, urut, Pinja Järvinen, huilu ja Jukka Pietilä, laulu Loimaan kaupunkiseurakunnan kirkossa tiistaina 21.9.2004 kello 19.00.

Tapahtumakalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu. Karjalan Liitto ry, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki, puh. 09-7288 170

Syyskuu

18.9. Suunnistusmestaruuskilpailut, Lieto

18.9. Terijoki-juhla, Järvenpää

19.9. Jaakkiman pitäjäjuhla, Seinäjoki

19.9. 60 vuotta välirauhan solmimisesta, Seinäjoki, järj. Jaakkimalaisten Seura ry ja Karjalaisseurojen Etelä-Pohjanmaan piiri.

25.-26.9. Viipuri monikansallisenä ja kansainvälisenä kaupunkina -symposiumi Viipurissa, yhdessä Viipuri-keskuksen kanssa

26.9.-2.10. Hiljentymisen viikko Ylläksellä syyskuu Rapon sukuseuran sukukokous, Alavus ks. www.rapo.fi

Lokakuu

2.-4.10. Elävien kuvien Karjala -risteily

5.10. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento

7.10. Pitäjäesittely

MUISTA!

Lahjaksi

KURKIJOKI-KIRJAT VIIRIT JA VAAKUNAT

Kuva Kurkijokimuseon kokoelma

Mille työmaalle tässä on mahdettu kokoontua? Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Maria Kauppinen tai sähköpostilla kurkijokimuseo@auria.net.

Runopalsta

Unohtumaton Uukuniemi

ote:

Kuva vanhuksesta pojanpoikineen kotinsa raunioilla elää uudelleen. Evakkomatka ensimmäinen oli jäänyt taa, oli valloitettu takaisin kaistale Karjalaa, elämä Karjalassa alkoi sarastaa.

- Älähän itke, ukki lohduttaa poikansa poikaa, kotiaan surevaa.
- Nyt vaikka kotimme on raunioina, on meillä kaikki, mistä aloittaa:

on pelto, järvi, metsä, kalasauna. Isäsi sodasta palaa kenties jo lauantaina, ja uuden tuvan hirret silloin kaadetaan. Sinunkin kirvestäsi ja voimaa tarvitaan. Pystymme tyhjistäkin alkamaan, kun turvaamme vain yksin Jumalaan.

Ukin unelma muutaman vuoden jälkeen taas niin kuin kuplina hajoa; koti jälleen on jäänyt rajan taa ja Karjalan kansa vaeltaa taas kohtalontäpaleellaan.

Otto Räsäsnen

PERUS-PESSIMISMI

Satakuntalais-sarkialainen peruspessimismi on katsella kurkiaurojen lentoa suon yli ja kurkottaa kättään päästäkseen mukaan, mutta tyytyykin suopursunkukkaan.

Ei ylösotetun ja alaspainetun tapaaminen ole helppoa.

Kun joku haluaa loitontua salaperäisenä, on hänellä siihen syynsä, koska on vaikeaa omaa sekoiluun selittää ja pelkää toisen esiintyvän aktiivina harrastelijakaitselemuksena.

Aloit uskoa tosiasioita, jotka eivät miellyttäneet: susi oli lampaan turkissa, lammas ääneti kerittynä, haavoitettuna.

Kerro, mitä kuuluu silmiesi sinfoniaan tänään.

Heimo Suontausta

KERRO...

1. Kerro Karjalan muistosi armaat Sinä lukija ystäväni vaikka hiukses ois hopian harmaat jaksat nuoruuden teitä näin. Siellä kulkea kyllä on tilaa älä kiertele pienoista pilaa.

2. Kerro murteella muistosi sieltä, kaikki ystäväsi ymmärtää tuota Karjalan kallista kieltä sehän meitä nyt yhdistää. Ole itsesi, arkisen aito silloin löytyy se tarinan taito.

3. Kerro muistosi parhaimmat palat hyvin muistat kaiken sie meidän keskenhän säilyvät salat enhän kertoile muille mie samat vaiheet on ystävä sulla tänne kotoas karkoitettulla.

4. Kerro vaikka ois toiseenkin kertaan kalajuttusi hurja tuo: hauki mikä ei mahtunut mertaan minkä surmaksi koitui suo - oisi mukava minunkin kuulla jos lopun kertoisit omalla suulla.

5. Kerro kun suurimpaan sorsaparveen sinä latingin laukaisit tahi tarrasit hirveä sarveen miten kiirettä siinä pit kävi äkkiä laskut ja nousut kesti sentään ne sarkaset housut.

6. Kerro Viipurin markkinamatkas missä ruunan sä vaihdoit niin ja se antoilcin hiivatin hatkaa mutta litkoja ryyppättiin, siellä poliisit huusi kuin hullut mut et pelännyt kotoas tullut.

7. Illaks matkasit kai Lehtovaaraan sitä heiliä etsimään mutta kohtasit nauravan naaraan mikä sekoitti pojan pään. Meni ruuna ja markkinavaljaat nyrkkit taskusta pilkisti paljaat.

8. Kerro kesästä ja kuhilaista ja talkootansseista elokuun miten nauratti niitto jo naista koko kiireisen illansuun pelimanni kun pellon laitaan nosti haitari laukkunsa aitaan.

9. Tokko muistat sä kaikkea ennää pelin vintillä vingahtais pojat niistivät nyrkillä nennää korpirojulle henget hais. Tytöt nyppivät hameensa helmaa joku nipisti selästä Selmaa.

10. Kerro joulusta, haastele häistä kun meillä ol Karjalan maa, ellet kerro sä nuorille näistä eivät muuten he tietää saa. Tartu muistojen mutkaiseen lankaan kudot elämän kultaisen kankaan.

Kirjoittanut: Kirvun Jussi.

NUORISO KAIPASI VIIRUSILMIÄ!

“Saimme taas kerran sitä, mitä myyttinen “kanssa” haluaa, kuivan näköispatsaan värikkäästä henkilöstä.” Näin oli prantättynä Hesarin kulttuurisivulle Virolais Jussin patsaasta.

Ja minä kun pidin niin kovasti lopputuloksesta juuri sellaisenaan! Siinä on sekä perinnettä, että modernia ilmaisua. Se on patsas, jonka viereen ei tarvitse mennä historiankirja kädesään päästäkseen perille mitää muistomerkki esittää.

Valtioneuvos Johannes Virolaisen muistomerkki-juhla 14. 8.04, alkoi Lohjan kirkossa pidetyllä upealla konsertilla. Väkeä oli pilvin pimein, käytävätkin täynnä, (joukossa kaksi Loimaan tyttöäkin, jotka eivät hyväksyneet kahvikutsuani!)

Muistomerkin paljastuseremoniat menivät nuotien mukaan, melkein. Tuulten haltija päätti kai muistuttaa sodan tuulista ja tempaisi patsaan päältä pressunjo paljon ennen aikojaan. Somasti se tuuli hulmutti myös muinais-Karjalaiseen kansallispukuun pukeutuneen Seinäjokelais rouvan helmoja.

Suuren, kunnioitetun

karjalaismiehen juhlaa oli tullut kunnioittamaan väkeä pitkienkin matkojen takaa. Monia entisen kotinsa rajan taakse jättäneitä, - siihen pakotettuja.

“Mahtavaa. Varsinkin kirkkokonsertin ohjelma oli niin hyvin valittu, että se pani sydämen vapisemaan. Kannatti tulla Lappeenranta saakka,” sanoi eräs rouva. Elämän kivessä Virolainen seisoo kuin puhujapöntössä. Pöntön taustateksti kertoo hänen töittensä mittavuudesta, samoin toinen korkea kivi.

Muistomerkistä tuli kolmen kivipaaden tarina. Kolmas kivi on puiston itäreunalla, se on Karjalan kivi, kaipausten kivi, jossa ei ole tekstiä. Sanoja ei löytynyt, kaipausta on liian suuri... Jokainen voi itseksensä tutkistella kiilloitetun, mustan graniitin heijastuksia...

“Ymmärsivät pistää muutakin, kuin kolme kiiveä töröttämään!”

“Juhla oli just Johanneksele sopiva ja patsas hänen näköisensä,” kiittelivät entiset Viipurilaiset.

“Silmät olliit pienemmät, ko patsaalla!”

Kaksi nuorta miehen al-

kua juoksi koko toimituksen ajan ympäri kirkkokenttää nykymuodin suosimissa lököpöksyissään, heiltäkin kuului kommentti: “Jussi piti aina kiinni, ei se tommonen ollu.” Monenlaista mielipidettä siellä kuului, suurin osa myönteisiä. Yleisarvosana: kiitettävä.

Lohjan lehdessä nimim. Hanski kirjoitti näin puhe- linviestissään muutama päivä tilaisuuden jälkeen: “Virolaisen muistomerkistä. Kyllähän se on paikallaan, mutta se hinta. Olisikohan kannattanut tilata halpautontimaasta Johannesta kunnioittaen.”

Karjala jäi saamatta, ainakin Jussin osalta ja se hänen lupaamansa elämänsä ensimmäinen känni ottamatta.

Juhlassa mukana Onerva

PELLAVANLOUKUTUSPÄIVÄ 27.9 1934

Tämä syksyinen päivä 70-vuotta takaperin lienee ollut melkoisen urakoinnin päivä, ainakin omalle äidilleni lyydia Tattarille.

Sauna oli lämmitetty, loukku, lihta ja häkilä tuotu saunalle, samoin kuin edellisvuotiset pellavakuivotkin, jotka olivat aikansa olleet liossa ja sitten hangella “valkenemassa”.

Tähän aikaan syksystä alkoivat maalaistaloissa syys-työt olla jo lopuillaan, mitä nyt syyskyltöjä vielä lienee ollut tekemättä. Sananlaskusakin sanottiin: “Mikkelinä nauriit kuoppaan ja akat pirttiin.”

Siispä pellavienloukutuskinkin piti saada aikanaan tehtyä. Äidin kertoman mukaan hän vain loukutti ja loukutti vaikka suurta ma-

haa pahaenteisesti kipristelikin. Karjalainen nainen sitä ei pienistä “kaarita”, ei äitikään. Loukku ja lihta olivat liukkaassa liikkeessä, piti hän työ saada tehtyä ennenkuin muihin puuhiin oli aikaa. Pellavat tulivat kehäyskuntoon, niin aivinat kuin tappuratkin olivat keh-

räyskunnossa valmiina, kun lienee loukuttaja tuuminut. “Täs pitänyö nyt käyvä lapsetekkuu.”

Mahankipristelyt olivat yltyneet siihen mittaan ettei siinä muukaan autanut. Niinhän siinä sitten kävi, että samoilla pellavasaunan lämpimillä minä tyttö syys- illan pimeydessä maailmaa ihmettelemään iltamyöhällä kymmenen aikoihin 27.9 1934 ennätin.

Lienen ollut vähän hätäsenlaista sorttia, sillä pyhänä 30.9 sain rovasti Hartmanin kastamana jo nimenkin. Tämä kiire johtui siitä, että pappi oli sopivasti paikalla. Eikähä sitä kannata turhatakkii pappii kyyvitätä koka viikko tuolta sutkase matka pääst kirkolt.

Samaisena syyskuun lopun päivänä pappi näet oli ollut Ulaskak niemessä Soikkelin talossa tyttölästä kastamassa ja samalla reisullahan se hoitui Nehvolan tytönkin nimenanto.

Meillehän tuosta Kunnalliskodin lähettyvillä olevasta tienhaarasta Suokan- nasta Päijäläänpäin oli vain reilu puoli kilometriä.

Kummitkin löytyivät naapurista. Tämän kunnian saivat laina ja Matti Tutti. Tämä kummila olikin lapsena ollessani se paikka missä silloin aikanaan olivat parhaat leikkikaverit ja mihin kipaistiin joskus montakin kertaa päivässä.

Kotona ja Tutilla sitä nytkin käydään joka kerralla kun kotiseutumatoilla omilla lapsuudenleikkipoiluilla tallustelemaan. Muis- telemme erilaisia lapsuuden tapahtumia, katselemme entisiä leikkipaikkojamme ja voi ihme, miten palautuvatkaan nuo vuosi kymmenien takaiset tapahtumat mieleemme ihan elävästi. Mihin mielen sopukoihin lienevätkään aikanaan piiloutuneet, nyt ne sieltä esiin putkahtelevat. Yksi muistaa yhtä, toinen toista ja niin saamme siellä juurillamme viettää monia muistojen täyte tämiä hetkiä. Joskus vetää suupieliä hymyyn, joskus herahtavat kyyneleet silmiin. Niinhän sitä meillä karjalaisilla on tapana tehdä.

Terttu Ketola os. Tattari

Unto Miikkulainen

Näin ikkeä

ISBN 952-5278-37-9 Toimittanut Eino Vepsä Kustantaja Ooli Oy Loimaan Kirjapaino Oy, 2004

Selailtuani ystäväni Unto Miikkulaisen koko ikänsä kokoamaa Kurkijoen murresanakirjaa en ollut uskoa silmiäni sen asiassällön eli murresanojen suuresta määrästä. En kui-

tenkaan ruvennut niitä laskemaan, mutta arvioin niitä löytyvän kirjasta noin 6300 sanaa.

Se on hirmuisen paljon, kun esimerkiksi Raudun historiakirjassa murresan- noja on lueteltu vain 92. Luulin entisenä RAUTULAISTEN LEHDEN päätoimittajana “hallitsevani”

noita murresanailmaisuja- kin, mutta mitä vielä!

Rupesin oikein tutki- maan asiaa, mutta eihän tarmoni riittänyt kuin noin 15 sivun alueelle, jonka noin 474:stä sanasta en ymmärtänyt niistä 83:n merkitystä. Rautulaisuuteni rajaa siten tämän perusteella kurkijokelaisten puheista noin 23 prosenttiseen ymmärtämiseen!

Sitten rupesin ihmettelemään eräissä sanoissa esiin- tyviä kirjainten erilaista käyttöä jälleen rautulaisiin

verrattuna.

Eniten erotin tavun “toa” esimerkiksi sanassa “entuu- vestoa”. kun rautulainen sanoo “entuuvestua”. Siis o:n tilalla u. Noin 15 sivulla erotin 32 sellaista tapausta. “tea” tavu oli myös sellainen eli sen rautulainen sanoisi: “tiä”. Esim “Iökelehteä” - “Iökölehtiä. “hea” tavu, esim. “häeki” - “hiä- kii”. Siis e i :ksi. Muita tuollaisia kirjaineroja tavuissa ovat “joa” - “jua” - “hurajoa” - “hurajua”!. “moa”- “mua”, “huono-

nemmoa” - “huononem- mua! Ynnä muita sellaisia!

Kyllä tuossa olisi sana- kirjaa varmasti monelle muullekin kuin kurkijokelaiselle. Olet Sinä Unto aikamoinen epeli noissa harastuksissasi! Ei voi muuta kuin ihmetellä tarmoasi ja taitoasi ja niistä johtunutta loistavaa tulosta. Kuten “nii ikkiä” myös Eino Vepsälle suuret kiitokset asian auttamisessa kirjan asuun ja julkaisemiseen.

Tuo kirja alkaa olla sel- laista kulttuurellista ja käy-

tännön tarpeellisuuden luokkaa, että se kuuluu vähintäin jokaisen kurkijokelaisjuurisen kirjahyllyn sellaiseen kohtaan, että se on aina helposti käteen otettavissa. Tarvettakin siihen tulee varmasti usein esiintymään.

Suuri kiitos Untolle tuollaisesta kulttuuriteosta! Sehän on sitä luokkaa, että kyllä sen perusteella pitäisi parikin mitaliakin irrota!

Eros Jäske

HIITOLAN PÖSÖJEN SUKUKOKOUS POHJOIS-HÄMEESSÄ

Hiitolan Pösöjen suku kokoontui 23.-25.7.2004 kolmannentoista kerran, tällä kertaa Pohjois-Hämeessä.. Majoituspaikkana ja tukikohtana oli Sammalniemen lomakylä, Iso-Pettäjäjärven rannalla, Juupajolla.

Varsinainen sukkokous pidettiin lauantaina 24.7. sukulaisten Liisa ja Pertti Naapin omistamassa ja entisöimässä 1850-luvun maalaistalossa Längelmäellä Maivian pidot -juhlat- lossa. Juhlatalossa oli ihas- tuttava vanhan ajan tunnelma ja ilmapiiri.

Kokoontuminen Naapila alkoi tervetulokahvilla ja sen jälkeen kokoonnuttiin aarin kokoiseen pirttiin pi-

tämään sukkokousta.

Kokouksen osallistujamääräksi kirjattiin 54. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pauli Pösö, sihteeriksi Sinikka Pösö ja pöytäkirjan tarkastajiksi Pekka ja Eeva Kekki.

Sukuneuvoston jäseniksi ja varajäseniksi valittiin seuraavaksi kaksivuotis- kaudeksi Juhani Pösö (vj. Anja Pösö), Pekka Kekki (vj. Arja Kaseva), Eine Rinne (vj. Risto Rinne), Inkeri Sinisalo (vj. Tarja Mäkelä), Siiri Uusitalo (vj. Seppo Karvonen), Sinikka Pösö (vj. Pauli Pösö), Markku Bragge, Keijo Pösö (vj. Mauri Pösö), Sami Toiviai- nen (vj. Liisa Salo). Suku- seuran puheenjohtajana jat-

kaa Pauli Pösö, varapuheenjohtajaksi valittiin Juhani Pösö ja sihteeriksi Sinikka Pösö.

Kokouksessa käytiin keskustelua mm. sukuseuran toiminnasta. Todettiin, että Pösön sukuseuralla on oma kotisivu internetissä ja perustiedot ovat siellä nähtävissä. Sukuseuran toiminta päätettiin edelleen kehittää.

Seuraava sukkokokoontu- minen päätettiin pitää Jämillä 29.-30.7.2006, Jämi- järven kunnassa.

Kokouksen päätyttyä pääsimme nauttimaan Maivian pitojen juhlapöydän antimista. Ruokailun jäl- keen oli ”lähtökahvit” man- sikkakakkuineen, joten au-

rinkoinen iltapäivä oli täy- dellinen.

Suvun viikonloppua vie- tettiin leppoisasti seuruste- lun ja kanssakäymisen mer- keissä. Sammalniemessä

valmistuivat aamu- ja iltapalat suvun yhteistyöllä. Lisäksi lämmitettiin sauna, käytiin uimassa ja paistet- tiin makkaraa iltahämäris- sä, kaikesta tästä viihtymi-

sestä kiitokset suvulle.

Allekirjoittanut toivotte- lee mukavia syksyn hetkiä, kahden vuoden kuluttua on uusi juhla.

Sinikka Einontytär Pösö

Sylvi muistelee menneitä aikoja. Pihakeinu oli 1990-luvulla rakennettu Mannisen talon pihaan Hiitolassa.

Mannisen talo oli tallella Alajärven ja Hiitolanjärven välisellä kannaksella, kun Sylvi Manninen vieraili siellä 90-luvun alkupuolella.

tettiin sulhasen kotona Latvajärvellä ja riihessä tanssittiin. Ikimuistoinen oli kotimatka häistä, Sylvi tuotiin pyörän tangolla kotiin.

Sylvin omat häät vietettiin syksyllä 1943 lokakuun viimeisenä päivänä. Kotoa Hynnilän kylästä ajettiin kieseillä Ilmeen seurojen talolle, jossa vain lähisuku oli paikalla, elettiinhan vielä sota-aikaa. - Oltiin Viljo Mannisen kanssa tunnettu jo vuodesta 1936, kuin ohimennen Sylvi mainitsee.

Sota-aika Hiitolassa

Syksyllä 1939 Sylvi toimi Hiitolan lotissa Marjakoskella muonitustehtävissä, ruokalassa kävi suuria-kin ”sotaherroja”. Eräänä iltana järjestettiin tanssiaiset ja heti seuraavana päivänä miehet joutuivat lähtemään sotaan. Talvisodan aikana muutaman kerran Sylvikin joutui ilmavalvonta-tehtäviin Linnanmäelle, josta ajasta Sylvi muistaa kovat pommitukset, vartiokopin ovetkin itsestään avautuivat pommien vaikutuksesta.

Lähetykseuroja pidettiin vuorotellen talosta taloon, kudottiin sukkia rintamalle lähetettäväksi. Talvisodan aikana majoitettiin Kannakselta tulleita pakolaisia siihen asti, kunnes he siirtyivät Keski-Suomeen, pois sodan jaloista.

Nuoret kohtaavat

Sylvin sisar oli kampaajanopissa Hiitolan asemalla. Siihen aikaan nuoret tapasivat toisiaan asemalla eli kuten silloin sanottiin: ”mentii junille”. Kerran sattui Mannisen Viljo olemaan

asemalla, hän oli menossa junaan, kun oli palaamassa kotilomalta rintamalle ja hiukan ehtivät nuoret keskustelemaan.

Sitten tuli rintamalta kirje, Viljo halusi tavata ja pyysi tulemaan Viipuriin. Sylvin piti saada kulkulupa Viipuriin menoa varten ja niin nimismies antoi luvan ja syyski kirjoitti korvalääkärin menon.

Kihloihin oli päätetty mennä 26.3.43. -Mie läksin Viljon luo Viipuriin, kulmat värjättii ja ne jäiki tummiks, sen muistan, kertoo Sylvi. Yllättäen Viljon veli oli Hiitolan asemalla odottamassa juna ja samalla junalla he menivät Viipuriin. Sylvi oli salaperäinen, eikä kertonut, että oli Viljon kanssa sopinut tapaamisesta. Veli luuli, että sattumalta Viljo oli Viipurin asemalla vastassa.

Sodasta ei niin vain saatu lomaa, Viljo sai työlomaa toukokuussa peltotöihin ja syksyllä rukiinleikkuuseen.

Hiitolan tytöt itse tekemissään leningeissä lähdössä juhannuskolke Marjakoskelle. Vasemmalta Sylvi Eronen (myöh. Manninen), Siiri Kuitunen ja Siiri Eronen (myöh. Kykkänen). Leninkikankaat oli ostettu Levosen kangaskaupasta.

Perhe evakossa

Häät oli vietetty syksyllä 1943 ja Sylvi asui siitä lähtien miehensä kotona Hiitolassa. Mannisen talo sijaitsi Alajärven ja Hiitolanjärven välisellä kannaksella. Leatyttö syntyi heinäkuussa 1944 ja joutui äitinsä kanssa evakkomatkalle 6 viikon ikäisenä. Junalla mentiin Hiitolasta Seinäjoelle ja sieltä Vähäänkyröön.

- Siellä oli semmoiset olot, ettei voinut lapsen puhtautta hoitaa niin kuin kotona, muistelee Sylvi, joka oli tottunut kotona ”vannaamaan” tytön joka päivä. Olohuoneessa oli vain takka, eikä muuta lämmitystä. Siinä takassa myös keitettiin ruoka. Vauva vilustui ja sai kovan kuumeen.

Uusi koti Keravalle

- Vähän ennen joulua 1944 Viljo pääsi siviiliin ja Jungsundista saatiin käyttöön talon pääty ja sinne

jäin vauvan kanssa, kun Viljo pääsi Helsingin asemalle töihin. Sitten seuraavana syksynä saimme asunon Keravan Kaskelasta, sellaisen isohkon huoneen, talven yli elettiin siinä huoneessa. Kevättalvella –50 ostettiin oma talo ja muutettiin Kiventielle. Viljolla oli keuhkolaajentuma ja hän menehtyi vuonna 1963.

Sylvi Manninen on pari vuotta siten luopunut omakotitalosta, jossa ei ollut mukavuuksia ja asuu nyt tyytyväisenä veteraanitalossa Keravan keskustassa. -Pannulappuja ja ristipistotyynyjä valmistan lahjaksi lapsenlapsille ja ystävillekin asti, kertoo Sylvi pirteänä ja muistelee tyytyväisenä edellisesän yllätysjuhlia, jotka tytär järjesti 85-vuotispäivän kunniaksi. - Enää en jaksa Karjalaan lähteä, mutta hyvä, että silloin kuljin kun voimia oli.

Irma Sinerkari

Rautjärveltä Hiitolan kautta Keravalle

Sylvi Mannisen kotitalan mailla oli kolmen pitäjän rajapyykki. Koti sijaitsi Rautjärvelä, Hynnilän kylän salolla ja siellä yhtyivät Rautjärven pitäjään Kirvu ja Hiitola.

Sylvi Manninen, os. Eronen, on syntynyt Rautjärvellä vuonna 1918. Hän on käynyt kansakoulun Hiitolan Marjakoskella ja ripille hän on päässyt Rautjärven kirkossa. Tansseissa käytiin

Kirvun Vasikkalassa, jonne kokoontui nuoriso kaikista kolmesta kunnasta yhteisiin rientoihin.

Häämuistoja

Käytyään rippikoulun kevääällä Sylvi pääsi samana kesänä tuttavan häihin ”kukkaistytöksi”. Morsian saatettiin omasta kodistaan sulhasen kotiin. Mentiin kuorma-autolla ja pareittain poikien kanssa istuttiin avolavalle asetuilla penkeillä. Hääpari Onni Haakana ja Sylvi Vento vihittiin morsiamen kotona Hynnilän kylässä, hääjuhlaa vie-

Talkooväki aloittamassa talkootanssit Hiitolassa 1920-luvulla.

MUISTA!

Lahjaksi

**KURKIJOKI-KIRJAT
VIIRIT JA VAAKUNAT**

Kurkijokelaisen toimitus:
Vesikoskenkatu 13 As 21
32200 LOIMAA
Puh.no (02) 762 2551, 050-521 3336

Vanhvoja valokuvia:

Ojajärven rannalla, Kirvun ja Hiitolan rajalla tapahtui 1.9.1928 junaonnettomuus. Kuvan lähetti Sylvi Manninen, Kerava.

Aluepalautus ry. vaatii eduskuntaryhmiä ja kansanedustajia tekemään Karjalan palautusaloitteita

Kaksi miljoonaa suomalaista kansanedustajien tukena

Aluepalautus ry vaatii eduskuntaryhmiä ja kansanedustajia aloitteelliseksi Suomen viime sotien seurauksena Neuvostoliitolle pakkoluovutettujen alueiden palauttamiseksi Venäjän hallusta.

Aluepalautus-järjestö toteaa, että äskettäin STT:n teettämän mielipidekyselyn mukaan 38 prosenttia suomalaisista, eli noin kaksi miljoonaa kansalaista, kannattaa Karjalan palauttamista. Samalla Aluepalautus ry. muistuttaa, että hallitus ja kansanedustajat oli-

vat aloitteellisia EU:hun liittymisen osalta, kun liittymisen kannatus oli 28 prosenttia.

Aluepalautus ry toteaa, että eduskunta-aloitteiden ja kyselyiden tulisi olla kansalaisten arvostamalla tasolla ja niiden tulisi edistää kansakunnan ja sen naapureiden osalta merkittäviä hankkeita. Suomen pakkoluovuttamien alueiden palautus kohentaisi Suomen ja Venäjän työllisyyttä ja antaisi maiden talouselämälle uutta puhtia jo jälleenrakentamiskautena.

Aluepalautus ry toteaa kannanotossaan ettei Venäjän tarvitse Neuvostoliiton

valtaamia Suomen alueita, kuten mm. Venäjän tiedotusvälineet ja pakkoluovutetuilla alueilla asuvat venäläiset ovat todenneet, joten järjestön mielestä käytännön esteitä palautukselle ei ole.

Aluepalautus ry. on mukana julkistamassa Helsingin Balderin salissa lauantaina 16. lokakuuta klo 15.00 kansalaisvetoomusta Suomen pakkoluovuttamien alueiden palautuksen puolesta. Vetoomukseen on kerätty yli 100 000 allekirjoitusta 80 maasta. Aluepalautus ry. on osallistunut vetoomusnimien keräämiseen ja keräyksen organisointiin yhdessä ProKarelian ja Tarton rauha ry:n kanssa.

Lasse Koskinen
Aluepalautus ry.

Eversti evp. Pekka Majuri: Suomen ylin johto mukaan Karjala-keskusteluun

Maanpuolustuskoulutus ry:tä johtava eversti Pekka Majuri kaipaa aitoon Karjala-keskusteluun myös Suomen ylintä johtoa. Hänen mukaansa keskustelusta ei pidä luopua, vaikka joku ei

pitäisikään sitä sopivana.

Majurin kannan kertoo Karjala-lehti 26.8.

- Keskustelu on palvelus Karjalassa asuneille ihmisille. He odottavat selvää vastausta siihen, aiotaanko

Suomessa virallisella tasolla tehdä jotakin asian eteen vai ei, toteaa Majuri.

Hänen mukaansa karjalaisilla on oikeus edelleen vaatia vääryyden oikaisemista ja käsitellä asiaa jul-

kisesti siitäkkin huolimatta, johtaako se konkreettisiin toimenpiteisiin.

Jos tämän päivän yhteiskuntaan ei tällainen keskustelu mahdu, silloin hänen mielestään vika ei

ole yhteiskunnassa, vaan keskustelijoissa.

Majurin sukujuuret ovat Muolaan Perkjärvellä. Hän on käynyt isänsä ja veljensä kanssa siellä kahdesti. Hänen vanhempiansa kotitalo on kokonaan purettu.

Pekka Majuri on palvelut mm. pääesikunnassa ja puolustuslaitoksen materi-

aalilaitoksella. Lisäksi hän toimi puolustusministeriössä, jossa hänen vastuualueeseensa kuuluivat rauhanturvatoiminta ja kriisinhallinta.

Majuri on syntynyt vuonna 1949 Toijalassa.

Lasse Koskinen
Aluepalautus ry.

”ME OLEMME SE MUUTOS, JONKA HALUAMME TAPAHTUVAN”

Suomen poliittisessa eliitissä elää sanonta, että meidän tulee odottaa, kunnes Venäjä ilmaisee halunsa neuvotella Karjalan palauttamisesta.

Tämä lausahdus on käsittelemättömä kohtalonusko ja antautumista, aivan kuin suomalaiset poliitikot olisivat joitain tahdottomia olentoja väkevätahtoisten

venäläisten armoilla. Eihän tällainen ”luuserius” ole normaalia muussakaan toiminnassamme.

Tarvitaan perusteellinen muutos ajattelutavassa. Suomeen taitavasti rakennettu masennuksen ja muutoksen toivottomuuden ilmapiiri on hylättävä ja tarvittava muutos toteutettava.

M. K. Gandhi on sano-

nut: ”Me olemme se muutos, jonka haluamme saada aikaan”. Gandhi on nähnyt Karjala-ongelman ytimeen.

Meidän itsemme on ryhtyttävä toimeen ja lähde-työ viemään Karjalan ja muiden pakkoluovutettujen alueitten palautuskysymystä kohti rauhanomaista ratkaisua. Ei rikoksen tekijä yleensä lähde korjaamaan

tekemisiään, vaan vahinkoa kärsineen asia on tuoda rikos esille.

Meidän suomalaisten tehtävänä on tuoda meihin kohdistuneet Stalinin rikokset esille, kuten esim. Baltian maat ovat tuoneet heihin kohdistuneen väkivallan esille ja vaatineet tilanteen korjaamista. He myös ovat saaneet valtavan muutoksen aikaan.

Kun Karjalan asiassa lähdetään liikkeelle, aukeavat myös muut Stalinin to-

talitarismin rikokset ja niiden korjaaminen on mahdollista. Sotasyllisten kunnia palautetaan. Ase-ikäiset saavat oikean tunnustuksen. Lottien täysi arvo palautetaan. Suojeluskuntien toiminta saa ansaitsemansa kiitoksen. Sotaveteraanit hoidetaan vielä nykyistä paremmin. Paine Karjalan ja muiden pakkoluovutettujen alueitten palauttamiseksi kasvaa voimakkaasti. Ryhdytään kysymään, miksi me oi-

kein maksoimme sotakorvauksia ja lähialueyhteistyörahoja.

Eräänlaista painajaista nukkuva Suomi aukaisee silmänsä ja oivaltaa muutoksen tapahtuneen. Edelleen vallalla olevalla hysyittelöllä emme voita mitään, vaan häviämme joka päivä.

Meidän on oltava se muutos, jonka haluamme nähdä tapahtuvan!

Lähde: <http://prokarelia.net> office@prokarelia.net

Putin tarvitsee uskottavuuden palautusta

SUOMEN ALUEIDEN PALAUTUS AVAA MYÖNTEISYYTTÄ

Lasse Koskinen
Karjala-utisia

Vladimir Putin ei voittanut Venäjän presidentinvaaleja, koska oppositio ja sen rahoittajat murskattiin jo ennen vaaleja. Vangitsemiset, tiedotusvälineiden kaappaukset ja erilainen painostustoiminta käynnistettiin hyvissä ajoin. Vaali-

kampanjan hoitivat Moskovan televisiokanavien uutiset.

Ennen vaaleja länsi jousitti Putinin osalta. Italian pääministeri esiintyi jopa hänen ylimpänä ystävänä. Tästä lähtien lännen poliitikot joutuvat pitämään viileää kehää Putinin ympärillä, jotta eivät menetä omaa po-

liittista uskottavuutta. Putinin vuoksi he eivät uhraa uraansa.

Putinin on entistä vaikeampi luoda uskottavuutta itselleen. Farssilta kuulosti heti vaalien jälkeinen Venäjän tiedotusvälineiden väittämä, jonka mukaan presidentti voi nyt keskittyä demokratian ja tiedotusväli-

tyksen vapauden kohentamiseen.

Lisäksi Putin maineelle tuhoisaa oli vaalien toiminnanohjaus, jossa Neuvostoliiton tapaan virkamiehet ja sotilaat marssitettiin äänestämään puolueen päämies-tä ja muita ryhmiä painostettiin uhkailemalla marssi-

maiden perässä. Putinilla on nyt kaksi mahdollisuutta. Hän voi jatkaa uhrittelevaa ja Venäjän vaatimuksia täynnä olevaa ulkopoliittikkaa. Tämä johtaa väistämättä Venäjän eristäytymiseen, koska peh-

meäkin länsi saa jossain vaiheessa tarpeekseen. Toinen mahdollisuus on tehdä jotain poikkeuksellisen positiivista, jota Venäjältä ei ole totuttu odottamaan.

Tällainen myönteinen uutinen voi olla Suomen pakkoluovuttamien alueiden palautus. Se on jotain, joka lannistaa sitkeimpiäkin Putinin arvostelijoita lännessä. Tähän on olemassa kaikki mahdollisuudet, koska Putinilla on nyt valta sekä duumassa että presidentin kansliassa.

Tietenkään entisen

KGB-everstin ei ole helppo muuttua ja tehdä myönteisiä käännöksiä. Putin on kuitenkin ajanut itsensä ja Venäjän tilanteeseen, josta on etsittävä vain myönteisiä poispääsyeitä. Muussa tapauksessa Siperia opettaa Venäjää itseään.

Miksi poliittinen öljysatama tehtiin Koivistoon? Venäjällä nimen luultiin viittaavan Suomen entiseen presidenttiin, joka tuki Neuvostoliittoa sen viime hetkiin saakka

TERVETULOA SOTASYLLISYYSEN JA ASEKÄTKENTÄSEMINAARIIN

Toivotamme Teidät tervetulleeksi ProKarelian ja Karelia Klubin järjestämään sotasyllisyys- ja ase-
kätöntäseminaariin:

Maanantaina 20.09.04 klo 16:00 Pohjolan talo, Kansallissali, Aleksanterinkatu 44, Helsinki

Sotasyllisyys- ja ase-
kätöntäkysymykset on aika tuoda maltilliseen ja asiapohjaiseen poliittiseen ja kansalaiskeskusteluun.

Vaikenemisen ja muutosha-
luttomuuden aika on ohitse. Suomikin voi edetä kohti vapaata ja avointa kansa-
laisyhteiskuntaa.

ProKarelia on NGO, jonka toiminta fokuoitetu pakkoluovutettujen alueitten palautuskysymykseen ja sen ympärillä oleviin totalitarismin seurauksiin.

Karelia Klubi ry on ke-
sällä 2004 perustettu yhteisö, joka aktiivisesti tukee

ProKarelian toimintaa.

Karelia Klubi -lehti kertoo toiminnan suuntavi-
voista enemmän. Ellette ole saanut Klubin lehteä, olkaa hyvä ja pyytäkää se näyt-
teeksi.

Seminaarille varattuun tilaan mahtuu noin 120 hen-
keä, minkä vuoksi olisimme ilahtuneita etukäteisil-
moituksista: email: office@prokarelia.net, toimitus@kareliaklubi.com,

SOTASYLLISYYSEN JA ASEKÄTKENTÄSEMINAARIN OHJELMA

Maanantai 20.09.04 klo 16:00 Pohjolan talo, Aleksanterinkatu 44 Helsinki 16:00 Seminaarin avaus professori Heikki A Reenpää, Seminaarin puheenjohtajan alkusanat kauppat. maisteri Antero Siljola, Omaisen ja kunniavieraan näkökulma Risto Rytin po-

fantytär, yht. maisteri Hanna-Liisa Ryti-Erkinheimo, 16:10 Substanssipuheen-
vuorot: à 25 min

Sotasyllisyyskysymys tohtori Jukka Tarkka, Ase-
kätöntä eversti Matti Lukkari, 17:00 Kommenttipu-
heenvuorot: à 7 - 8 min

Risto Ryti -seuran näkö-
kulma, Puheenjohtaja Yrjö Larmola, Risto Ryti -seura

Sotilaan näkökulma Kenraaliluutnantti Ermei Kanninen. Ihmisyyden nä-
kökulma Professori Liisa Keltikangas-Järvinen. Po-
liittisten puolueiden näkö-
kulma: Keskustapuolueen edustaja, Sosialidemokraat-

tisen puolueen edustaja Kokoomuspuolueen edus-
taja, Tutkimuksen ja valtio-
johdon näkökulma Suurlä-
hettiläs, valt. tohtori Alpo Rusi

18:00 Yleisökeskustelu, Yleisön tiivistetyt kom-
mentit tai kysymykset alus-
tajille. Pyydämme rajaa-
maan kommentin 2 - 3 mi-
nuuttiin. 19:00 Ohjeellinen tilaisuuden päättymisaika
On mahdollista, että pyydettyjä kommenttipu-
heenvuoroja tulee 1 - 2 li-
sää. Seminaarissa on vesi-
ja virvoketarjoilu.

Tervetuloa!
ProKarelia Karelia Klubi

Vajaan vuoden ajan olen tuntenut Vampulassa varttuneen ja myöhemmin huittislaistuneen empaattisen hermorataterapeutin Riikkamari Ala-Haaviston,39. Riikkamarin isä, Vilho Kylliäinen, on kotoisin Kurkijoen Vätikästä. Vampulalaisen Onerva-äidin sukujuuret menevät taas Tampereelle.

- Isältäni olen perinyt vilkkauteni ja ulos päin suuntautuvaisuuteni. Työsäkin täytyy välillä asiakkaille toppuutella, että jos haluatte vain olla, niin käsketään minun pysyä hiljaa. Äiti on rauhallisempi ja hiljaisempi. Isä on liikkeissäinkin sähköä, ja niin olen minäkin. Työteliäisyyteni olen perinyt molemmilta vanhemmiltani, pohdiskelee Riikkamari.

Ammatinvalinta

Riikkamari Ala-Haavisto on aina kiinnostanut sekä hoito- että kaupallinen ala. Lukion jälkeen hän oli töissä fyysisessä, mutta koki sen liian koneelliseksi. Viivähtip hän hetken kauppa opistossakin, mutta ne numerot...

- Sitten saintietää, että Kuopion kipuklinikalla on hakuaika.

Eräs tuttavamme oli käynyt kyseisen koulun ja suositelli sitä minulle. Niinpä hain, läpäisin testit ja pääsin. Koulu kesti 14 kk. Valmistuin sieltä hermoratahierojaksi. Tein töitä 6-7

vuotta ja erikoistuin Jyväskylässä hermorataterapeutiksi. Koulutuksessamme otettiin ihminen kokonaisuutena. Ryhmät olivat pieniä, opetus kädestä pitäen ja opettajat vaativia. Välillä tuntui siltä, että mieluummin opettelisin auton osat etu- ja takaperin kuin ihmisen anatomiaa.

Hoitopöydällä

Riikkamari tähdentää, että hänen antamassaan hoidossa on avainsanana kokonaisvaltaisuus.

Jokaiselta löytyy myös piileviä kremppeja, joihin on vuosien varrella niin totuttu, ettei niitä enää vaivoina pidäkään.

Hoitopöydällä hoito aloitetaan päästä, minkä jälkeen käsitellään raajat. Usein aineenvaihdunta lähtee niin voimakkaasti liikkeelle,että monet asiakkaat joutuvat tässä vaiheessa käymään wc:ssä.

Asiakkaan ollessa vatsallaan hoidetaan selästä, vyötäröstä jalantiosta vasen puoli ja mennään oikeaan jalkaan. Sitten taas päin vastoin. Näin siksi, koska hermoradat risteytyvät takana lannerangassa. Lopuksi hartioihin ja selkään hierotaan neutraalia lehtopähkinä arnikkaöljyä, tehdään lihasvetoja ja venytyksiä sekä pannaan rauhoittavaa ja kipua lieventävää voidetta.

Asiakas peitellään kyljelleen ja jätetään rentoutumaan n. 5 minuutiksi. Kun on noustu ja puettu, tehdään

“Yhteiset hetket antavat energiaa... niillä jaksaa... Tarkkaavaisuus saa pikkumiehen ilmeen välillä totiseksi.” Kuvassa Riikkamari ja Rasmus Ala-Haavisto.

Terve ja hyvä olo!

istuessa vielä kevyt rentoutus, juodaan yrttiteetä ja jos asiakas haluaa sovitaan uusi aika.

Suositteluvaa olisi käydä hoidossa viisi kertaa - kerran viikossa.

Siitä sitten jatketaan asiakkaan tarpeiden mukaan 2-4 viikon välein. Kun on päästy toivottufohin tuloksiin, jatkavat monet ennaltaehkäisevää hoitoa kerran kuukaudessa.

Riikkamari toteaa, että asiakkaiden ikärakenne on “vauvasta vaariin”, tasapuolisesti naisia ja miehiä.

Ilahduttavaa on, ettänuoret ovat löytäneet tämän hoitomuodon omakseen. Ketkä sitten tarvitsevat hoitoa

- Monilla on työstä johtuvia niska, hartia- ja selkäkipuja. on puutumisia, hermostärkyä ja allergioita sekä suolistovaivoja.

Monien sairauksien aiheuttajana on suolisto. Esim. migreenissä erotetaan: munuais-, maha- ja sappimigreenit. Elintarvikkeeton niin moneen kertaan käsiteltyjä ja käytetty mitä erilaisempia lisäaineita, jol-

loin ihmisen elimistö jouuu kovalle koetukselle.

Parasta on puhdas perusuoru ja käsinlypsetty, suoraan tilalta saatu lehmänmaito. Jollekin ei vaikuta mitään vaikka joisi litran maitoa kerralla. Tai sitten ei ehkä huomata, että kyseinen pään särky voikin johtua siitä, ettei homogenisoitu maito imeydykään, latelee Riikkamari, joka hakee perheelleen maidon suoraan luomutilalta.

Tämän päivän ihmiselle on tärkeää ottaa hetki aikaa itselleen. Riikkamarin hoidossa asiakas on pari tuntia kerrallaan, jolloin hänen kännyykä ei pirise eikä hänen tarvitse kiirehtiä minnekään.

Siellä saa vain olla ja rentoutua.

Hoitajakin latautuu

Riikkamari Ala-Haaviston oma laturi on urjalalainen Maija Leppälä. Tytöillä on yhteinen latautumispäivä viiden viikon välein, jolloin ollaan vuoroin Huittisissa tai Urjalassa. Silloin joko käydään ulkona syömässä tai nautitaan Maijan valmistamia herkkuja, shoppailaan ja hoidetaan toisiaan. Yleensä heillä loppuu päivä aina kesken.

- Tietysti minä saan valttavan energialatauksen meidän Rasmuksesta, 5. Eräänä päivänä olimme yhdessä sienimetsässä, ja Rasmus löysi kaksi seitikkiä. Välillä olemme taas Loimijoen rannalla olevalla mökillä, minne ei tule vettä,

eikä siellä ole sähköä. Tuulenloisteessa teemme kaikki ruoat. Se on semmonen paikka, että mieli puhdistuu.

-Lainatakseni erästä iäkäästä miesasiakastani, joka kerran upeasti totesi: “Jos ihminen tietäisi, että hän saa vain yhden auton elämässään, se putsais, pöönäis, vaihtais öljyjä, hankais ja hinkkais, että se pysyis kunnossa.” - Eli toisin sanoen meidän tulisi tajuta, että meillä on vain yksi terveys.

Sitä tulisi viedä öljyn vaihtoon, hangata, hinkata ja hoitaa. Autoja kyllä saa useampiakin, mutta... Ihmiset/ hoidetaan itseämme, katsotaan, mitä syödään ja juodaan. Ostetaan vaikka se oma lehmä ja kanat,vetoaa asiastaan innostunut hermorataterapeutti toivottaen lukijoille aurinkoa, energiaa, siunausta ja kaikkia ihania enkeleitä syksyyn, talveen ja elämään.

Raili Poutanen

Mikrobiologian, ravitsemustieteiden ja tekniikan sensiaatti Paula Heinonen pitää Huittisten lukiolla 14.10.04 klo 18 alkaen teholuennon ihmisen suolistosta, energisyydestä ja hyvinvoinnista.

Liput 10 euroa, mistä ylimääräinen tuotto lahjoitetaan hyväntekeväisyyteen.

Lippuja saa varata ennakoon mm. Riikkamari Ala-Haavistolta puh. (02) 567 239 tai 050 3245 732.

Sukututkimuksen kautta saa monenlaista tietoa jopa avaruuden uusista tutkimustuloksista

Sukututkimus on alkanut kiinnostaa varsinkin keskiajan ylittäneitä ihmisiä, joskin jo myös nuoremmatkin ovat alkaneet olla esivanhemmistaan kiinnostuneita. Varsinkin kun tutkimisen apuna voidaan käyttää atklaitteita, joihin nuoret ovat päässeet sisälle vanhempia paremmin ymmärrettävistä syistä. Iäkäämmillä ihmisillä on tullut tarve selvittää osittain tuntematonta asiaa ja tallettaa olemassa olevaa tietoa omaa ja jälkipolvien käyttöä varten.

Allekirjoittaneella sukututkimus alkoi kiinnostaa erään perhevalokuvan perusteella. Aikaisemmin kun äitini eli vielä perhekunnassa mukana ja vanhoja valokuvia katsellessa ei tullut niin yksityiskohtaisesti paneutuneeksi katseluun, että muistaisi jokaisen kuvassa olevan henkilön nimen tai mitä sukua ko. henkilö oli. Tällainen henkilö, joka minua kiinnosti oli mm. isän kummisetä Antti Inkinen. Nimi oli tosin jäänyt mieleen, mutta mahdollisesta sukulaisuussuhteesta meillä ei ollut tarkkaa tietoa. Isäni oli Kontulainen ja äitini oli os. Mielonen. Ehkä tutkimisen haasteellisuutta lisää

si se, että myöhemmin isän kummisetä oli perheensä kanssa muuttanut asumaan kauemmas meistä - Viipuriin ja lapsia myöhemmin Kanadaan.

Viime vuosikymmenellä tuli tietooni, että tätini Turusta oli ollut joulukorttiyheteudessa kummisedän Hilma-tyttären, joka oli avioitunut Kanadassa. Tädiltäni sain Hilma Holmin osoitteen ja päätin kirjoittaa hänelle. Otin muutamista vanhoista valokuvista, joissa saamani tietojen mukaan oli Inkisiä ja muitakin ihmisiä, kopiot ja laadin kirjeen esitellen itseni ja kysyen saisinko ko. valokuviin selvennyksiä heiltä.. Jonkin aikaa kului ja vastauskirje saapui alkukesästä Hilman Sandra-tyttarelta ja hänen myös Kanadassa syntyneeltä puolisolta Kimmo Innaselta. Kirjeessä oli ilokseni lähes täydelliset selvitykset esittämiini kysymyksiin ja tietoja heidän Sandran laatimasta sukupuusta. Siitä selvisi, että Antin Helena-vaimo oli os. Mielonen. Tästä alkoi myös meidän sähköposti-tiedon myöhemmin myös 93-vuotiaan Hilma Inkinen

-Holmin kuolemasta

Kimmo Innanen on toiminut fysiikan ja astronomian professorina York University’ ssa Torontossa 36 vuotta, jonka aikana hän on ollut kahdeksan vuotta myös luonnontieteen tiedekunnan dekaanina. Sandra on astronomian maisteri. Heillä on ollut tiivistä yhteistyötä Turun Yliopiston tutkijoiden kanssa Tuorlan observatoriossa. Kimmo on saanut Turun Yliopistosta kunniatohtorin arvon vuonna

1995. Hän on ollut tutkijana mm. Kanadalaisessa tohtorityöryhmässä, Paul Wiegert, Seppo Mikkola ja Kimmo Innanen, joka on löytänyt ja selvittänyt” Asteroid a Companion to Earth” =maan kumppani, joka on tullut nimet yksi numerolla 3753; 1986 TO.

Mutta - annetaan Kimmonja Sandran kertoa lisää omaa historiaa.

Antti Inkinen Riekkalasta avioitui Helena Mielosen, Korpisaaresta, kanssa. He asuivat Korpisaaressa Pekka Kontulaisen naapurissa v.1907, jolloin Erkki Kontulainen syntyi ja Antista tuli Erkin kummi. Korpisaaresta Inkiset muuttivat

Riekkalaan ja myöhemmin Viipuriin. Antti ja Helena Inkinen saivat seitsemän lasta, mm kolmanneksi vanhin oli Hilma Inkinen. Hän muutti v.1928 muutamien muiden kanssa Torontoon, Kanadaan, jossa meni naimisiin AlbertHolmin kanssa Isä Johannes Holm ja äiti Edla saapuivat Tampereelta Kanadaan v.1905, nuorin lapsi Eero Albert Holm (=Sandran isä) syntyi Torontossa v.1910.

Antti Innasen perhe asui Säämingillä (pietolan saari), jossa Antti kuoli ja hänen vaimo muutti lasten kanssa Kurkijoelle ostettuaan v.1917 Raholasta maapaikan poikiensa, mm. Albin Innanen, kanssa. Albin joka oli nuorin lapsi, muutti Kanadaan Kurkijoen ystävänsä Jussi Tukian kanssa v.1925 (Jussi=Juho palasi takaisin Kurkijoelle, toimi mm. siirtoväen edustajana korvauslautakunnassa ja kunnanpäällikkönä). Albin Innanen meni avioliittoon Montrealissa Fanny Kangasniemen, lähtöisin Pyhäjoelta, kanssa. Fanny oli muuttanut Kanadaan v.1929... ja tapasi Montrealissa Albin Innasen. He

menivät naimisiin 1932.

Edellä oleville perheille Kanadassa tuli iloinen yllätys, kun nuoret Sand raja Kimmo avioituivat n. 40 vuotta sitten. Vasta tällöin tuli tietoon, että molempien perheiden sukujuuria, Inkinen ja Innanen, on ollut myös Kurkijoella....

Jos lehden lukijoiden joukossa on niitä, jotka ovat kiinnostuneet lähiavaruuden tutkimisesta, niin voi katsoa esim. tutkimustulosta asteroidi 2002 A.A29. Tätä selvitetään laajasti internet verkko-osoitteessa: <http://neo.jpl.nasa.gov> Selvitys näyttää elävästi asteroidin erikummallisen liikkehtimisen maapallon läheisyydessä.. Kannattaa siis katsoa taivaankappaleiden kissa ja hiirileikkiä emo verkko-osoitteessa. Tutkimusryhmässä on Kimmo Innanen ollut mukana. Loppussa on pieni otos edellä mainitun tutkimuksen alkusasta ajankohtana 06.01.2003.

Seuraavassa on tietoa omasta harrastuksesta, kaukoputkesta.

Newton-peilikaukoputki, jonka pääpeilin d=200 mm, obj.polttoväli f=1424 mm,

aukko suhde F=6,85, apupeilin pikkuakselin lev.=45 mm. Käytän okulaariyhdistelmiä fokusointi d=ort.12,5 mm ja Plössl d=26mm, jotka antavat 54 ja 114 kertaisen suurennuksen.

Pääpeilin olen hionut Euran kansalaisopistossa ja muut osat Rauman kansalaisopistossa. Valmistunut v.1994. Laite soveltuu planeettojen, kaksoistähtien ja tähtisumujen tarkasteluun.

Lisäksi olen tehnyt edelleen kiinnitettävän etsimen (kiikarin tapainen tähtäyskaukoputki, jossa kuva on alassuun). Etsimellä peilikaukoputki kohdistetaan tutkittavaan kohteeseen. Näkökenttä on 7 astetta, joka on huomattavasti suurempi kuin peilikaukoputken näkökenttä (pienimmällä suurennuksella n. 0,5 astetta), jolloin sen kohdistaminen kohteeseen on helppompaa. Etsimessä on objektiivilinssin 4 dioptrian bi-linssi d=52 mm ja putken toisessa päässä on kaksi tasokuperaa suurennuslasia. Etsin on valovoimainen 7 - kertaisella suurennuksella.

Reino Kontulainen

Ford Mondeo kiihdyttää kohti syksyä

– Tulossa Titanium-malli kahdella uudella moottorivaihtoehdolla

Ford tuo Suomen markkinoille 40 kappaleen erikoiserän erikoisvarusteltua Titanium-mallia. Tyylikään ja yllällisen Titanium-mallin myötä Mondeon moottorivalikoima kasvaa hienosäädetyillä voimanpe- sillä. Näistä 2,2 litran 155

hv:n Duratorq TDCi on luokkansa tehokkain 4-sylinterinen dieselmoottori. Vääntöä siinä on 360 Nm:ä. 204 hv:n V6-moottori perustuu puolestaan Mondeo ST220:n 2,0 litran 226 hv:n moottoriin. Molempien uutuusmoottoreiden kumppanina on 6-portainen käsivaihteinen Durashift-vaihteisto. Korivaihtoehdot ovat 4-ovinen ja Wagon.

Uusi 2,2-litran Duratorq TDCi-moottori

Fordin 2,2 litran TDCi:tä voi hyvällä syyllä luonnehtia suorituskykyiseksi. Moottori saavuttaa huippu- tehonsa 155 hv:a pyörintänopeudella 3 500 r/min. 360 Nm:n väännön se saavuttaa pyörintänopeudella 1 800 r/min. Tietyissä tilanteissa moottori yltää jopa 400 Nm:n vääntöön.

Hienosäädetty ajettavuus

Suurempi iskutilavuus sekä muutokset polttoaine-ruiskutusjärjestelmässä ja ahtimessa mahdollistavat sen, että 2,2 litran TDCi pystyy hyödyntämään laajempaa kierroslukualuetta

ja saavuttamaan edullisimman väännön jo alhaisilla pyörintänopeuksilla. Siinä missä tavalliset dieselmoottorit saavuttavat hyvän väännön 1 800 r/min tietyillä, 2,2-litrainen TDCi pystyy tähän jo nopeudella 1 300 r/min.

Uusi Duratec V6 -moottori

3,0 litran 204 hv:n Duratec V6 -moottori kasvattaa entisestään Mondeon V6-valikoimaa, johon entuudestaan kuuluvat 170 hv:n 2,5-litrainen ja vain Mondeo ST220 -malliin saatava 226 hv:n 3,0-litrainen moottori.

Titanium-mallit edustavat suorituskykyä ja ylläilyä

Ford Mondeo Titanium-malleissa yhdistyy suorituskyky ja ylläily sekä Mondeo ST220:n innoittamana urheilulliset yksityiskohdat.

Titaniumissa on ST220-mallista tutut etupuskuri, pyöränkaarien levikkeet ja sivuhelmat sekä etusumu- valot, joissa on kromattu kehys sekä mielenkiinto-

sen kontrastin luova musta tausta. 4-ovisessa mallissa on lisäksi ST220-tyyppinen takapuskuri ja Wagonissa urheilullinen RS-korin- muotoilusarjan takapuskuri. Titaniumin väri- vaihtoehdot ovat Magnum Grey, tyylikäs Panther Black ja hopeaan taittava Machine Silver. Ylläiset sisätilat

Mondeo Titaniumin sisätilat vastaavat Ghia-va- rustelua, joskin Titaniumin teemaan liittyviä muutoksia on tehty. Keskikonsolissa ja vaihdetangon ympärillä olevat yksityiskohdat ovat harjattua metallia. Vaihd- kepin harjattua alumiinia oleva pää on kauniisti muo- toiltu. Mittariston valot ovat sävyllään sinertävän valkoiset.

Ghia-mallin ylläilyys korostuu Titaniumissa. Istuimissa on uusi Alcantara Ebony Titanium -verhoilu. Istuimien keskiosaosa on verhoiltu perforoidulla Alcantaralla ja sen alta kuul- taa hopeanharmaa Light Flint -kangas. Muutoin istuin on nahkaa. Hopeanhar- maa perferointiefekti tois- tuu myös ovien kangasver- hoilussa.

La 10-14 Su 11-14 VAIHDOKKIEIN VAIHTO PÄIVÄT

**TEEMME TODELLA TILAA
KAIKILLE VAIHDOKEILLE 100L
BENSAA 23.9 ASTI.**

**Tilaa tarvitaan jo 18-19.9 esitellään
Fordin uudet S-Mallit ja 24-25.9
esitellään UUSI Skoda Octavia**

-99 Chevrolet Chevy Starcraft SL	ml.	54 tkm	39 600
-97 Chrysler Neon	ml.	88 tkm	9 200
-97 Citroen Xantia 1.8	ml.	133 tkm	8 900
-99 Fiat Brava 1.6 SX 5d	ml.	37 tkm	9 900
-97 Fiat Marela 1.8 ELX Weekend	ml.	108 tkm	7 900
-00 Fiat Punto 1.2 HB ohj.teh.	ml.	43 tkm	8 900
-02 Ford Ka 1.3 3d	ml.	79 tkm	10 600
-96 Ford Escort 1.4 Special	ml.	95 tkm	8 200
-96 Ford Escort 1.8 Dsl 4d	ml.	169 tkm	6 200
-97 Ford Escort 1.6 Ghia, ilmasto	ml.	56 tkm	10 900
-98 Ford Escort Ghia 1.8 STW	ml.	156 tkm	9 900
-99 Ford Focus Ghia 2.0 4d	ml.	38 tkm	15 300
-99 Ford Focus 2.0 Trend 5d, ilmast.	ml.	72 tkm	16 800
-99 Ford Focus 1.6 Amb, ilmasto	ml.	120 tkm	13 900
-00 Ford Focus Ghia 1.6 4d ilmasto	ml.	57 tkm	15 900
-93 Ford Mondeo 1.8 CLX 4d HIENO	ml.	85 tkm	7 800
-98 Ford Mondeo 1.6 STW	ml.	221 tkm	8 900
-01 Ford Mondeo Trend 1.8 125hv, 5d, ml.	ml.	87 tkm	23 500
-02 Ford Mondeo 1.8 Ghia X 5d, ilm.	ml.	103 tkm	24 900
-96 Honda Accord 2.0 4d	ml.	204 tkm	10 900
-02 Lada 112 1.5 HB	ml.	70 tkm	7 800
-99 MB E 280, aut, ilmasto	ml.	88 tkm	45 200
-02 Mitsubishi Carisma 1.6 Comf, ilm.	ml.	50 tkm	19 500
-99 Mitsubishi Pajero 2.8 TD STW	ml.	186 tkm	42 600
-92 Mitsubishi Pajero 2.5 GLS	ml.	440 tkm	15 100
-99 Mitsubishi Space Wagon 2.0 GLXiml.	ml.	82 tkm	18 500
-02 Mitsubishi Space Star 1.6 Family	ml.	53 tkm	15 900
-98 Nissan Micra 3d	ml.	66 tkm	7 900
-97 Nissan Primera 1.6 GX	ml.	74 tkm	12 900

-99 Nissan Primera 1.6 Si Wagon, ilm.	ml.	97 tkm	14 900
-99 Opel Astra 2.0 DTi 3d, ilmasto	ml.	193 tkm	9 800
-98 Opel Corsa 1.7 Dsl 3d	ml.	161 tkm	7 700
-00 Opel Vectra 1.6 4d	ml.	73 tkm	15 900
-01 Opel Vectra Caravan 2.2 Elegance, ml.	ml.	72 tkm	19 900
-01 Peugeot 206 1.9 Dsl 3d	ml.	126 tkm	12 600
-00 Peugeot 206 2.0 GTi 3d HIENO!!	ml.	76 tkm	16 800
-00 Renault Megane 1.9 DTi	ml.	125 tkm	14 900
-99 Saab 9-3 SE T1D 5d, ilmasto	ml.	142 tkm	18 900
-00 Saab 9-3 2.0i Nätti punainen	ml.	99 tkm	19 900
-93 Seat Toledo 1.9 TD	ml.	206 tkm	5 900
-02 Skoda Fabia Combi 1.9 TDi	ml.	46 tkm	20 900
-01 Skoda Fabia 1.4 Classic HB	ml.	42 tkm	11 400
-02 Skoda Fabia 1.4 100hv Active 4d	ml.	48 tkm	15 600
-03 Skoda Fabia Combi 1.2	ml.	1 tkm	16 400
-01 Skoda Fabia Combi 1.9 SDi	ml.	110 tkm	15 300
-98 Skoda Octavia 1.6 HB	ml.	73 tkm	13 900
-00 Skoda Octavia 1.9 TDi HB	ml.	137 tkm	17 900
-00 Skoda Octavia 1.6 HB	ml.	110 tkm	11 800
-03 Skoda Superb 2.8 V6 AT Eleg.	ml.	38 tkm	46 500
-00 Suzuki Alto 1.0 3d	ml.	40 tkm	7 200
-97 Toyota Corolla 1.3 4d HIENO!!!	ml.	65 tkm	9 900
-98 Toyota Corolla 1.3 STW, ilmast	ml.	122 tkm	11 600
-99 Toyota Corolla 1.3 Liftback	ml.	88 tkm	11 900
-00 Toyota Corolla 1.6 HB	ml.	75 tkm	15 300
-00 VW Polo 1.4 Variant	ml.	89 tkm	10 400
-98 VW Golf 1.6 Tredline 3-ov	ml.	107 tkm	13 500
-99 VW Passat 1.6 HIENO !!!	ml.	88 tkm	16 200
-03 Volvo XC 90 D5 automatic	ml.	54 tkm	69 900

**MELLILÄN
Auto oy**

Lamminkatu 39 LOIMAA Puh. (02) 7636 710 www.mellilanauto.fi

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. 14
2. Norjassa, 24,5 km
3. Suomi
4. Saksalaiset
5. Maaningalla
6. Martti Ahtisaari
7. 1930
8. Rääkkylässä
9. Kunta-alan ammattiliitto
10. 15 vuotta

KOULULUOKAT / SEURAT

**Ansaitkaa
700 €**

Soita ja tilaa esitteemme:
010 - 850 47 90

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hy- väksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvo- vat Asianajajaliitto ja oikeus- kansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeus- turva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkisen kaupanvahvistaja
Kauppakatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan
Aluesairaalaa

LOIMAAN VIIALAN KONDITORIA-KAHVIO

Kauppakatu 2, puh. 763 2001
Avoinna: Ma - pe 8.30-17

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921
luotettavaa ja yksilöllistä
palvelua

LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa
Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Tarjoukset voimassa: perjantai-lauantai 17.-18.9.2004

Spar-tuotteet - Paljon makua, vähän hintaa!

SPAR
Porsaan
lihasuikaleet
naturel ja marinoitu
400 g (4,98 kg)

Uutuus!
1.99
rasia

Atria
Keittokinkku
250 g (10,00 kg)
2.50
pkt

SPAR
Naudanjauhelihä
400 g (4,98 kg)
1.99
rasia

Norjalainen
merilohi-
file
5.99
kg

Suomalainen NAUDAN ULKOPAISTI

4.99
kg

Valio Polar juustot
300-350 g
(10,83-9,29 kg)
3.25
pkt

Karjala III tai Karhu III
-olut, 12-pack
(1,96 l)

9.95
pkt

LOIMARI

Alko
762 2062

nonstop parturi
040-765 7028

Naisellista muotia
Loimatar
762 2848

Kahvila
762 4432

LOP-
Kultapiste
763 2150

Oigatar
762 1413 76368520

Ritvan
ja Olin
Eines-
keittiö

SPAR

Ruokakauppa Sinun makuusi

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18